

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא שאול שוחט
כבוד השופטת עינת רביד
כבוד השופט נפתלי שילה

המערערת בעמ"ש 59200-11-22 ש' ס' ד'
והמשיבה בעמ"ש 7511-11-12 ע"י ב"כ עו"ד מקסים ליפקין

נגד

1. ת' ד' המשיב בעמ"ש 59200-11-22
והמערער בעמ"ש 7511-11-22 ע"י ב"כ עו"ד אורי זמברג

2. ד' ד' המשיבה בעמ"ש 59200-11-22
ע"י ב"כ עו"ד אורי זמברג

פסק דין

השופט נפתלי שילה:

1
2
3 לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה מיום 30.8.22 (כב' סגנית הנשיא
4 השופטת מירה דהן בתלה"מ 17-01-2097 ותיקים נוספים) שקבע בין היתר את היקף הרכוש בר
5 האיזון של בני הזוג לשעבר ד', את אופן ביצוע איזון המשאבים, את סכום המזונות שעל האב לשלם
6 עבור מזונות ילדיהם ואת גובה דמי השימוש הראויים שעל האישה לשלם להורי האיש בגין
7 מגוריה ביחידת דיור השייכת להם.
8

9 א. תמצית פסק הדין – ההכרעות הרלוונטיות לערעורים

(א) התביעות הרכושיות

10
11
12
13 1. המערערת בעמ"ש 59200-11-22 (להלן: **האישה** או **האם**) והמשיב בעמ"ש 59200-11-22
14 (להלן: **האיש** או **האב**) נישאו זל"ז ביום 26.6.01. לאחר נישואיהם, עברו בני הזוג להתגורר
15 בארה"ב והם שבו לישראל בשנת 2009. לבני הזוג נולדו שלושה ילדים: ל' ילידת 2008, ו'
16 יליד 2012 וב' יליד 2013.
17

18 2. בשנת 2011 החל האיש לעבוד בעסק המשפחתי של הוריו בתחום ה---- (להלן: **העסק**).
19 האישה טענה שהאיש שותף בעסק ששווה סכומי עתק והאיש אינו רק שכיר ואילו האיש
20 טען שהוא רק שכיר בעסק ומשתכר 12,500 ₪ לחודש ואין לו כל זכויות ברכוש הוריו
21 ובעסק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1
2
3 עם שובם של בני הזוג ארצה, הם גרו בדירה זמנית ב---- ולטענת האישה, הוריו של האיש
4 (להלן: **ההורים**) הבטיחו להם שלאחר שישפצו דירה שבבעלותם ברחוב ק' ב--- (להלן:
5 **דירת ק'**) דירת ק' תעבור לבעלותם. עם סיום השיפוצים, עברו בני הזוג לדירת ק' והתגוררו
6 בה כחמש שנים.
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
3. עם שובם של בני הזוג ארצה, הם גרו בדירה זמנית ב---- ולטענת האישה, הוריו של האיש (להלן: **ההורים**) הבטיחו להם שלאחר שישפצו דירה שבבעלותם ברחוב ק' ב--- (להלן: **דירת ק'**) דירת ק' תעבור לבעלותם. עם סיום השיפוצים, עברו בני הזוג לדירת ק' והתגוררו בה כחמש שנים.
4. בשנת 2013 עזבו בני הזוג את דירת ק' ועברו להתגורר בדירה שכורה ב----. דירת ק' הושכרה ומלא דמי השכירות שהתקבלו בגינה בסך של 6,900 ₪ לחודש הועברו לחשבון המשותף של בניה"ז עד לראשית שנת 2016.
5. האיש טען שדירת ק' לא נרכשה עבור בני הזוג אלא נרכשה ע"י ההורים לצורכי השקעה וההורים סייעו כלכלית לבני הזוג באמצעות העברת דמי השכירות של דירה זו אליהם.
6. בחודש אוגוסט 2015 עברו בני הזוג וילדיהם להתגורר ביחידת דיור מעל בית ההורים ב--- (להלן: **היחידה**). בני הזוג לא שילמו שכר דירה להורים בגין מגוריהם ביחידה וההורים אף שילמו את הוצאות אחזקת היחידה.
7. בחודש ספטמבר 2016 עזב האיש את היחידה ועבר להתגורר בנכס ברח' א' ב---- (להלן: **הנכס בא'**) הרשום על שמו ועל שם בני משפחתו. מועד הקרע בין בני הזוג נקבע ליום 18.7.16.
8. כל אחד מבני הזוג הגיש תביעות רכושיות ואלו נכסי המקרקעין שיש להכריע לגביהם:
- א. **הנכס בא' – 10% מהזכויות בדירה רשומות ע"ש האיש והוא קיבל זכויות אלו בירושה מסבו בשנת 1984. האיש טען שמאחר שמדובר בזכויות שירש, אזי זכויות אלו מהוות רכוש חיצוני. האישה טענה שבחלקו של האיש בנכס זה נעשה שימוש "למינוף העסק המשפחתי" וקיים ערבוב נכסים מובהק בין נכסי האיש לנכסי העסק וההורים והאיש הוא למעשה הבעלים של דירה זו ולכן מדובר בנכס בר איזון.**
- ב. **דירה ברחוב ב' (להלן: הנכס בב') – במהלך הנישואין נרשמו ע"ש האיש 145/1000 חלקים מנכס זה. לצורך רכישת נכס זה נלקחה משכנתא ע"י בני הזוג והנכס אף נרשם בהצהרת ההון המשותפת של בני הזוג לשנת המס דאז. האישה טענה שהאיש מכר את הזכויות בנכס זה במהלך הנישואין, הפקיד את תמורת הנכס לחשבון הבנק המשותף ומשם עברה התמורה להורים ללא הסכמתה ו"כאקט של הברחה" ולכן היא זכאית למחצית מסכום זה שעמד על כ – 1.4 מיליון ₪. האיש טען מנגד שהנכס לא נרכש**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 מכספו אלא מכספי העסק ודמי השכירות ממנו הופקדו לחשבון החברה שממנה גם
2 נפרעה הלוואת המשכנתא. לדבריו, הרישום של חלק מהדירה על שמו נעשה באופן
3 פורמאלי בלבד ומטעמי תכנון מס של העסק שבבעלות הוריו. עם מכירת הנכס, עברה
4 התמורה לחשבון הצדדים שהיה החשבון היחיד על שמו ולאחר מכן התמורה עברה
5 לחשבון העסק.
- 6
- 7 ג. **הנכס ברח' ה' (להלן: הנכס בה')** – 50% מהנכס רשום ע"ש האישה ואולם **"אין חולק**
8 **בין הצדדים כי בפועל בבעלותם 25% מהזכויות בלבד ו-25% הנוספים שייכים לאבי**
9 **האם"**. על הנכס רובצת משכנתא.
- 10
- 11 ד. **הנכס ברח' מ' (להלן: הנכס במ')** 18 – הנכס היה רשום כולו בבעלותה של אמו של
12 האיש (המשיבה בעמ"ש 59200-11-22 – להלן: ד') וביום 22.6.15 הועברו 5% מהנכס
13 ע"ש האיש. האישה טוענת שמדובר בנכס משותף ועל המגרש עתיד להיבנות בניין של
14 15 דירות כך ששווי זכויות הצדדים שווה ערך למחצית דירה. האיש מודה שמדובר
15 בזכויות משותפות לצדדים ואולם לטענתו עליהם לשאת יחד עם השותפים הנוספים
16 בעלויות הבנייה של הדירות. האיש טוען גם, שלאחר מועד הקרע הושקעו השקעות
17 אדירות בנכס והצדדים לא שילמו בגינן דבר. לכן לטענתו, זכויות הצדדים מתמצות
18 בזכויות בקרקע בלבד עם זכויות הבנייה ולא לרכיב עלות הבנייה.
- 19
- 20 ה. **הנכס במ' 14 (להלן: הנכס במ' 14)** – על שם האיש נרשמו מחצית מהזכויות וע"ש
21 אחותו מחצית. בשנת 2012 הנכס נמכר והאישה טענה שהאיש הבריח את התמורה
22 להוריו והיא זכאית למחצית מהתמורה שהתקבלה. האיש טען שהרישום על שמו היה
23 פורמאלי בלבד והנכס שייך היה להוריו.
- 24
- 25 ו. **דירת ק' - הדירה רשומה במלואה ע"ש ד'.** האישה טוענת שדירה זו נרכשה עבורם ע"י
26 ההורים והם אף התגוררו בה משנת 2009 עד שנת 2013 וגם לאחר שהם עזבו אותה,
27 הדירה הושכרה ותמורתה הופקדה לחשבון הבנק של הצדדים עד לראשית שנת 2016
28 והדבר מלמד שהיא שייכת לצדדים. האיש טען שדירה זו לא נרכשה עבורם והיא שייכת
29 לאמו והעובדה שההורים עזרו להם כלכלית והעניקו להם את שכר הדירה לא מלמדת
30 כלל שיש להם זכויות בדירה זו.
- 31
- 32 9. לאישה שני עסקים: "בי" שלאישה מחצית ממנו וכן עסק לייבוא בלעדי של מותג סנדלים
33 בשם "שי" שגם בו לאישה 50%. האישה מסכימה שעסקיה יכללו בנכסים בני האיוון.
- 34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

10. האיש טען שהוא חייב לאביו 80,000 ₪ שנטל כהלוואה מחברה שבבעלותו ומדובר בחוב משותף. האישה מכחישה זאת וטוענת שמדובר בהלוואה פיקטיבית וברכיב נוסף של הכנסת האיש מעבודתו ועסקינן בהסכם למראית עין בלבד.
11. הקשר הזוגי התנהל באופן תקין ברוב שנות הנישואין ועולה בבירור תמונת שיתוף. הצדדים ניהלו חשבון בנק משותף אחד משך כל שנות הנישואין שאליו הופקדו כל הכנסות הצדדים וגם החשבון בארה"ב היה משותף. הצדדים נהגו בשיתוף כלכלי והם מסכימים על כך. לכן, במסגרת איזון המשאבים יש לחלק ביניהם בחלקים שווים את כל הרכוש שנצבר במהלך חי הנישואין ועד מועד הקרע. יש לדחות את תביעת האישה לערוך איזון משאבים בלתי שוויוני כך שהיא תקבל יותר ממחצית הנכסים.
12. טענת האישה שהאיש שותף בעסק ובנכסי הנדל"ן של ההורים, לא הוכחה כדבעי. מהעדויות עולה שההורים לא מחלקים בפזרנות את משאביהם והם מסייעים נקודתית למי שנזקק לכך, תוך שליטה מלאה על גובה הסיוע ותוך הבניית האחריות של כל ילד לדאוג לעצמאותו הכלכלית. ההורים מסייעים אבל "מכאן ועד ערבוב נכסים בינם לבין הילדים, עד לכדי טענה כי ת' הינו הבעלים של הנכסים הרשומים ע"ש העסק ו/או מי מהוריו, רחוקה הדרך". העסק ונכסי ההורים שייכים להורים בלבד.
13. ד' הכחישה בתוקף שהיא ובעלה הבטיחו לבנה"ז את הדירה בק' ועדותה הייתה אמינה. גם עדות האיש בנושא זה הייתה "סדורה, עקבית וקוהרנטית" ויש לאמץ את גרסתו שהוא לא הבעלים של העסק ואינו שותף בנכסי העסק וההורים. הנכסים בני האיזון הם רק הנכסים והזכויות שנרשמו ע"ש האיש ו/או האישה.
14. לא הוכחה טענת האישה שהנכסים שנרשמו ע"ש העסק או ע"ש ד' הובטחו לבנה"ז וכי הרישום היה פורמאלי בלבד. נכסים אלו לא נרכשו ע"י בניה"ז והאישה לא זכאית לחלק כלשהו מהנכסים שלא רשומים ע"ש האיש או שלא היו רשומים בבעלותו. מאידך, גרסת האיש שהנכסים שנרשמו על שמו בפועל נרכשו ע"י בני משפחתו ואינם שלו, אינה מתיישבת עם התשתית הראייתית.
15. טענות האיש שהנכסים נרשמו על שמו משיקולי מס והרישום בפועל לא משקף את הבעלות האמיתית, לא רק שלא הוכחו, אלא הלכה למעשה טענה זו "תוקעת טריז בגלגלי טענותיו האחרות" כי כאשר מדובר בנכס הרשום ע"ש אמו, אזי משקף הרישום את המציאות נכוחה. שהרי, האיש לא יכול לטעון שדירת ק' הרשומה ע"ש אמו משקפת את הבעלות האמיתית ואילו רישום הזכויות בדירה בבי' לא משקף את הרישום האמיתי והנכס נרשם על שמו משיקולי מס בלבד. עדותה של אמו בנושא זה הייתה לא ברורה ולא קוהרנטית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1
2 16. הנטל לסתירת האמור במרשם המקרקעין הוא נטל כבד. האיש לא הוכיח שחרף רישום
3 זכויות בנכסים על שמו, הנכסים לא שייכים לו אלא להוריו ולכן אין לקבל את טענות שני
4 הצדדים שהרישום בפנקסי המקרקעין היה רישום פיקטיבי. גם שיקולי מדיניות משפטית
5 מצדיקים דחיית טענה בדבר רישום לצורך "תכנון מס", על מנת להתחמק מתשלום המס
6 החל. בית המשפט אינו יכול לשתף פעולה עם התנהלות שכזו ולא יסייע בידי חוטא לצאת
7 נשכר. האיש לא הוכיח שהנכסים שנרשמו על שמו שייכים להוריו או לעסק. משעה
8 שהנכסים נרכשו במהלך חיי הנישואין, הם פרי מאמץ משותף והאישה זכאית למחצית
9 מהזכויות בהם. לאור העקרונות הנ"ל, יפורט המצב המשפטי ביחס לזכויות השונות:
10
11 17. **הנכס בא'** - מאחר שהאיש קיבל זכויות אלו בירושה בשנת 1984, מדובר בנכס חיצוני שאינו
12 בר איזון. לא הוכחה כוונת שיתוף ספציפי ולא עלה בידי האישה להוכיח "דבר מה נוסף"
13 ביחס לנכס זה.
14
15 18. **הנכס בב'** - מדובר בנכס שנרכש בחיים המשותפים באמצעות משכנתא ובהצהרת ההון
16 המשותפת של הצדדים בשנת המס דאז היא הוצהרה כמשותפת ולכן מדובר בנכס בר איזון.
17 מאחר שנכס זה נמכר במהלך הנישואין, תמורתו הופקדה לחשבון המשותף וממנו עברה
18 להורים, המומחה שמונה יבצע תחשיב בדבר שווי סכום זה שייכלל באיזון הרכושי.
19
20 19. **הנכס ברח' ה'** - אין חולק שבפועל בבעלות הצדדים רק 25% מהנכס ואילו 25% הנוספים
21 שייכים לאביה של האישה. מדובר בנכס בר איזון שייכלל בנכסים שיחולקו בשווה בין
22 הצדדים.
23
24 20. **הנכס במ' 18** - לאיש 5% מהנכס ומאחר שהאיש רכש אותם בתקופת הנישואין, הוא נכס
25 בר איזון.
26
27 21. **הנכס במ' 14** - מאחר שע"ש האיש היו רשומות 50% מהזכויות שנרכשו במהלך הנישואין
28 והנכס נמכר בשנת 2012, מדובר בנכס בר איזון ומומחה ייחשב את תמורת מכירת נכס זה
29 בין הנכסים בני האיזון.
30
31 22. **הדירה בק'** - הנכס רשום ע"ש ד' ולא מדובר בנכס בר איזון.
32
33 23. טענת האיש שאביו העניק לו הלוואה מחברה השייכת לעסק בסך של 80,000 ₪ ביום 2.5.15
34 לאור העובדה שבאותה עת היה החשבון המשותף של הצדדים ביתרת חובה גבוהה - נדחית.
35 נראה שלא מדובר בהלוואה אמיתית והוכח שבאותה עת כלל לא הייתה יתרת חובה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'

עמ"ש 7511-11-22

1 בחשבון המשותף. ההלוואה הנטענת הייתה חלק אינטגרלי משכרו של האיש והיא רק
2 "נצבעה" כהלוואה.

3

4

(ב) תביעת המזונות

5

6 .24. שלוש שנים טרם מועד הקרע, האיש השתכר משכורת חודשית בתוספת הכנסה נוספת

7 מניהול בניין ב- ---, בסך של 13,500 ₪ נטו לחודש. כמו כן, ההורים העבירו לבניה"ז את שכר

8 הדירה מדירת ק' בסך של 6,900 ₪ לחודש ובנוסף ד' העבירה לבניה"ז תמיכה של 4,000 ₪

9 בחודש. בנוסף, על פי הסכם הלוואה מיום 2.8.15, אביו של האיש העניק לו הלוואה של

10 80,000 ₪ ששולמו בתשלומים של כ - 7,000 ₪ לחודש מאוגוסט 2015 ועד יולי 2016.

11 בתחילת שנת 2016 הופסקה התמיכה מד' וכן הופסקה העברת דמי השכירות מהדירה בק'

12 והכנסתו של האיש עמדה על 13,500 ₪ נטו לחודש. מאחר שהאיש עובד בעסק משפחתי,

13 הנטל עובר אליו להוכחת גובה הכנסתו. תשלומי ההלוואה הם "חלק אינטגרלי מהכנסתו

14 השוטפת של ת', אשר "נצבעה" כהלוואה מן ההיבט של הנהלת חשבונות והניהול בספרי

15 החברה וכי זו מצטרפת דה פקטו לשכרו של ת'". לפיכך, יש להעמיד את הכנסתו בפועל

16 ואת פוטנציאל הכנסתו של האיש על סך של 25,000 ₪ נטו לחודש.

17

18 .25. האישה לא הציגה נתונים ממצים ומלאים אודות הכנסתה. הוצגו רק נתונים אודות ב'

19 לשנת 2019 בלבד. מניתוח הנתונים עולה שהאישה השתכרה מב' סך של 8,500 ₪ ברוטו

20 לחודש. בכל הנוגע לעסקה הנוסף של האישה בש' - מהנתונים עולה שהיא השתכרה ממנו

21 כ - 12,000 ₪ ברוטו לחודש. דהיינו, סך הכנסותיה לשנת 2015 עמדו על 20,500 ₪ ברוטו

22 לחודש. טענותיה של האישה לפיהן יש לה הפסדים וחובות מהעסקים לא גובו בראיות "ואף

23 אינן עולות בקנה אחד עם ההיגיון והשכל הישר". יש להעמיד את הכנסתה של האישה

24 ופוטנציאל הכנסתה ע"ס של 12,000 ₪ נטו לחודש.

25

26 .26. לפיכך, יחס ההכנסות בין בני הזוג עומד על 33%-67%.

27

28 .27. האיש מתגורר בדירה בא' שבבעלות ההורים והוא לא משלם להם שכר דירה. האיש אף לא

29 המציא אסמכתאות לפיהן הוא משלם את תשלומי אחזקת הדירה והוא אף לא טען כך.

30 אמו העידה שהיא משלמת את הוצאות אחזקת המדור של ילדיה. לפיכך, הכנסתו הפנויה

31 של האיש עומדת על 25,000 ₪ נטו לחודש.

32

33 .28. האישה מתגוררת בדירה שכורה אבל היא לא הציגה את הסכם השכירות. ברם, יש להעריך

34 את שכר הדירה במקום מגוריה של האישה ע"ס של 7,500 ₪ לחודש ואת תשלומי אחזקת

35 המדור על סך של 1,000 ₪ לחודש. לפיכך, עלות המדור של האישה ואחזקתו עומד על 8,500

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 נח לחודש והכנסתה הפנויה (לאחר קבלת קצבת הילדים בסך של 540 ₪ לחודש) עומדת על
2 כ – 4,000 ₪ נטו לחודש. לפיכך, יחס ההכנסה הפנויה של בנה"ז עומד על כ – 15%-85%.
3
4 .29 מזה כחמש שנים מאז הפירוד, זמני השהות של הקטינים עם כל אחד מההורים היו כמעט
5 שוויוניים. בחודש אפריל 2021 חל משבר בין האב לבת ל' והיא סירבה לכל קשר עם אביה.
6 האב והקטינה ל' הופנו לטיפול ובעקבותיו ל' מגיעה לבית האב אחת לשבוע למשך שעותיים.
7
8 .30 צרכי כל אחד מהקטינים עומד על 2,200 ₪ לחודש. לכן, כל עוד לא שבו זמני השהות של
9 הבת ל' למתכונת המקורית של חלוקת זמני שהות שווה כמו עם שני הקטינים הנוספים,
10 האב ישלם עבור מזונות הבת ל' 2,000 ₪ לחודש ועבור כל אחד משני הקטינים הנוספים
11 1,500 ₪ לחודש. אם ישובו זמני השהות של ל' למתכונת שווה בין ההורים כפי שהיה בעבר,
12 יעמדו גם דמי המזונות עבורה על 1,500 ₪ לחודש.
13
14 .31 כל אחד מהצדדים יישא במלוא עלות המדור שלו ואחזקת המדור וכן יהיה אחראי לציוד
15 הקטינים בביתו לרבות ביגוד, הנעלה, תספורת, תרופות והיגיינה, טלפון נייד, בילויים
16 וכיוצ"ב. קצבת הילדים תועבר לאם בנוסף למזונות. בנוסף, מלוא הוצאות החינוך של
17 הקטינים (לרבות צהרון, חוגים, קייטנות, שיעורים פרטיים) יחולקו כך שהאב ישלם 70%
18 והאם 30%. באותו שיעור יחולקו אף ההוצאות הרפואיות החריגות.
19
20 .32 מאחר שהאישה חויבה לשלם להורים דמי שימוש ראויים עקב מגוריה ביחידה בסך של
21 260,000 ש"ח, אזי האב שחב בתשלום מדור לילדיו, מחויב לשלם את תשלום המדור
22 רטרואקטיבית בגין תקופה זו. שהרי, אם האם והקטינים לא היו מתגוררים ביחידה, היה
23 האב מחויב בתשלום מדורם. מאחר שדמי השימוש ביחידה עומדים על 5,000 ₪ לחודש
24 והאישה לא חלקה על גובהם, ומאחר שמדובר בשלושה קטינים, יש לחייב את האב לשלם
25 לאם דמי מדור בגין תקופת העבר שארכה 52 חודשים (ממועד ההחלטה בדבר מזונות
26 זמניים ביום 1.1.17 ועד למועד פינוי היחידה ביום 1.5.21), סך של 260,000 ₪.
27

28 **ב. תמצית טענות האיש בערעורו (עמ"ש 7511-11-22)**

30 **(א) הערעור על פסק הדין הרכושי**

- 31
32 .1 טעה ביהמ"ש קמא כשקבע שהזכויות שהיו רשומות על שמו בנכס בבי', אשר נמכרו בשנת
33 2015, דהיינו זמן לא מבוטל לפני מועד הקרע, ושאינן מחלוקת שמלוא תמורתן לאחר
34 מכירתן הועברו להורים, שייכות לאיש רק לאור הרישום הפורמאלי על שמו. האיש הסביר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 בעדותו שהתשלום האחרון בגין עסקה זו הועבר לחשבונו רק בגלל דרישת הרוכש ומיד
2 לאחר מכן הכספים הועברו להורים. לפיכך, מדובר בנכס שכלל לא היה שייך לו.
3
- 4 .2 טעה ביהמ"ש קמא שקבע שזכויות שהיו רשומות על שם האיש בנכס במ' 14 אשר נמכרו
5 בשנת 2012, זמן רב לפני מועד הקרע, ואשר תמורתן הועברו לידי ההורים, שייכות לאיש
6 רק לאור הרישום הפורמאלי על שמו.
7
- 8 .3 טעה ביהמ"ש קמא כשקבע שתכנון מס מסוג רישום זכויות ע"ש האיש שנעשה כדבר
9 שבשגרה ע"י ההורים אף ביחס לילדיהם הנוספים, מהווה תכנון מס שלילי ופסול שיש
10 להתעלם ממנו. מדובר בנאמנות משתמעת שיש להכיר בה ובתכנון מס לגיטימי שמקובל
11 אצל משפחות רבות.
12
- 13 .4 שני הנכסים הנ"ל כלל לא היו קיימים במועד הקרע ונמכרו שנים לפני פרוץ הסכסוך
14 כשתמורתם הועברה במלואה להורים כחלק מההתנהלות העסקית הרגילה של ההורים.
15 האישה כלל לא הוכיחה שמדובר בהברחת נכסים.
16
- 17 .5 בית המשפט קמא פעל במשוא פנים שעה שבכל הנוגע לזכויות האישה ואביה הוא הכשיר
18 "הונאת מס" זהה וקבע שלמרות שמחצית מהנכס בה' רשומה ע"ש האישה, בפועל לאישה
19 רק רבע מהזכויות והרבע הנוסף שייך לאביה על אף הרישום. התנהלות זו אצל משפחת
20 האישה מלמדת שאף במשפחתה שלה נרשמות זכויות ע"ש אחד הילדים, למרות שזכות
21 הקניין האמיתית נותרה אצל אביה. ביהמ"ש קמא אף התעלם מהעובדה שהאישה לא טענה
22 בזמן אמת שהנכסים הנ"ל שייכים לבנה"ז לרבות בהקלטה שנערכה במסגרת מו"מ עם
23 האיש ובאותה שיחה ארוכה שעסקה בחלוקת הרכוש, היא לא העלתה כל דרישה ביחס
24 לנכסים אלו או לנכסים אחרים הרשומים ע"ש ד'. ההורים רכשו מכספם את הנכסים
25 ובנה"ז לא נהנו מפירות נכסים אלו והטענה בדבר "הברחה" לא הוכחה כלל.
26
- 27 .6 משעה שהנכסים נמכרו לפני מועד הקרע ומלוא תמורתם הועברה להורים, הרי ככל
28 שהאישה סברה שמדובר בכספים ששייכים גם לה, היה עליה להגיש תביעה כספית כנגד
29 ההורים או החברה העסקית שלהם והיא לא עשתה כן. לא הייתה כל עילת תביעה בגין
30 "הברחה" והאישה לא הביאה ולו בדל ראיה שלאחר מכירת הנכסים או זמן סביר אחר
31 כך, היא פנתה וביקשה את חלקה בכספים והיא לא הגישה כל דרישה להשבת הכספים. רק
32 בשנת 2018, נזכרה האישה לטעון לזכויות בנכסים אלו.
33
- 34 .7 גם הזכויות בנכס במ' 14 נרשמו "על הנייר" בלבד ע"ש האיש וזאת מתוך תכנון מס חוקי
35 ואולם לא מדובר בנכס שלו. מדובר בהתנהלות עסקית שוטפת ותכנון מס לגיטימי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

1 במסגרתו ההורים רכשו לעיתים נכסים ורשמו אותם ע"ש הילדים ולאחר מכן הם נמכרו
2 ברווח שעבר כולו להורים. לא קיימת כל סתירה בעמדת האיש לפיה זכויות שרשומות על
3 שם הוריו שייכות רק להוריו ואילו זכויות שנרשמו על שמו או על שם אחותו לא באמת
4 שייכות להם, מאחר שהם כלל לא שילמו עבורם והרישום נעשה במסגרת התנהלות עסקית
5 ולצורך חיסכון במס.

6

7 8. ביהמ"ש קמא אף התעלם מדוקטרינת הנאמנות המשתמעת. לפיכך, יש להורות על ביטול
8 קביעות ביהמ"ש קמא ביחס לנכס ב' ובמ' ולחילופין לקבוע שלצדדים 50% בנכס בה'.

9

10 (ב) הערעור על פסק הדין למזונות

11

12 9. בית המשפט קמא העמיד את גובה הכנסת המערער על סכום הכפול מסכום השתכרותו
13 האמיתי. לא ניתן היה להוסיף לשכרו של האיש העומד ע"ס של 13,500 ₪ בלבד, גם תשלומי
14 תמיכה שההורים העניקו כסיוע לבנה"ז והופסקו. סיוע זמני מההורים שנפסק כבר לפני
15 שש שנים והלוואות על בסיס הסכם הלוואה, לא מהוות חלק מההכנסה של האיש. האישה
16 לא הביאה כל ראיה שהאיש מקבל סיוע מעבר למשכורתו מאז שנת 2016. הכנסת האיש
17 הוכחה באמצעות תלושי שכר ומאז שנת 2016 לא הוכחה כל תוספת או תמיכה שהאיש
18 מקבל. בנוסף, טעה ביהמ"ש קמא שקבע שההלוואה ע"ס 80,000 ₪ מהווה חלק מההכנסה,
19 שעה שמדובר היה בהלוואה אמיתית וממוסמכת.

20

21 10. מאידך, בכל הנוגע להכנסות האישה, התעלם ביהמ"ש קמא מהכנסותיה בפועל ומכך שהיא
22 הסתירה הכנסה נוספת בגובה של 9,000 ₪ לחודש. האישה הסתירה הכנסה נוספת
23 באמצעות כך שלא משכה בפועל מהחברה שבבעלותה את סכום ההכנסה שהיא יכולה
24 הייתה למשוך כמשכורת והמומחה שמונה ע"י ביהמ"ש להערכת שווי עסקיה קבע כך
25 בחוות דעתו. למרות זאת, ביהמ"ש קמא לא ראה לנכון להוסיף הכנסה זו להשתכרות
26 האישה. לא היה גם מקום לפסוק לקטינים מדור, שעה שהאם לא צירפה כלל הסכם
27 שכירות.

28

29 11. הכנסת האיש לא עומדת על 25,000 ₪ אלא על 13,500 ₪ בלבד. הוכח שההורים לא פיזרו
30 כספים והעניקו רק תמיכה נקודתית. מאידך, האישה הסתירה הכנסות ויש לקבוע כי
31 הכנסתה עומדת על 20,000 ₪ נטו לחודש לפחות. לא היה מקום לקבוע שצורכי כל קטין
32 עומדים על 2,200 ₪ מאחר שסכום זה שנקבע בכמה פסק דין, כולל את רכיב המדור. מאחר
33 שהאישה משתכרת יותר מהאיש, לא היה מקום לקבוע כל חיוב מזונות על האיש. בכל
34 מקרה, לא היה מקום לקבוע מזונות גבוהים יותר לקטינה ל', שעה שהאם מסיתה אותה
35 כנגד האב והיא גרמה לניכור הורי קשה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

1
2 לא היה גם כל מקום לחייב את האב במדור הן לאור גובה שכרו, הן לאור העובדה שהאם
3 משתכרת יותר ממנו והן מאחר שזמני השהות שווים. בנוסף, לאם בן זוג שאף הוא מתגורר
4 עמה. כמו כן, לא היה מקום להוסיף את קצבת הילדים לשיעור המזונות והיה צריך לקבוע
5 שקצבת הילדים תחולק בין ההורים בחלקים שווים. מכל הנימוקים הנ"ל, יש לבטל את
6 חיוב באב במזונות ולקבוע חלוקה שווה בתשלומי ההוצאות החריגות.

7
8 **ג. תמצית תשובת האישה לערעור האיש**

9
10 **(א) הערעור על פסק הדין הרכושי**

11
12 **1. לגבי הנכס בב' – האיש הבריח כספים ורכוש מהתא המשפחתי לרבות את תמורת נכס זה**
13 **שאליו התכוונו הצדדים לעבור לאחר סיום שיפוצו. בניה"ז אף שכרו דירה באזור ועזבו את**
14 **הדירה בק', על מנת שהם והילדים יתרגלו לאזור מגורים זה. בניגוד לטענותיו, האיש**
15 **השתתף בנטילת משכנתא על זכויותיו במקרקעין אלו על מנת לסייע במינוף הנכסים.**
16 **האיש נטל משכנתא למימון רכישת נכס זה והצהיר בהצהרת ההון המשותפת של בניה"ז**
17 **מיום 20.10.15 שמדובר בדירה משותפת. העברת תמורת מכירת דירה זו מהחשבון**
18 **המשותף לחשבון אביו נעשתה ללא ידיעת והסכמת האישה. לולי היו בני הזוג בטוחים**
19 **שההורים יעניקו להם את הדירה בק' במתנה, הם מזמן היו רוכשים דירה על שמם.**

20
21 **2. לגבי הנכס במ' 14 – האיש הבריח את תמורת מכירת נכס זה ולאחר שהיא הופקדה בחשבון**
22 **המשותף, היא הועברה לחשבון ההורים. שני הנכסים הנ"ל הוברחו והאישה זכאית**
23 **למחציתם בתוספת ריבית והצמדה כחוק מיום ההברחה. האיש מנוע להתכחש להצהרות**
24 **ההון שהגיש וחל השתק שיפוטי.**

25
26 **3. בנוגע לדירה ברח' ה' – לא ברורה טענת המערער, שעה שהוא הסכים שרק 25% מהנכס**
27 **שייך לבניה"ז והדבר נאמר במפורש בסעיף 53 לתביעתו, בסעיף 89 לתצהיר העדות**
28 **הראשית מטעמו ובסעיף 19א לסיכומיו. האיש לא יכול לטעון בערעורו טענה הסותרת את**
29 **גרסתו בבית המשפט קמא.**

30
31 **(ב) הערעור על פסק הדין למזונות**

32
33 **4. בני משפחת האיש, הוריו ואחיו, מנהלים "קופה אחת" באופן שאינו תואם את תלושי השכר**
34 **שהאיש מוציא לעצמו. המזונות שנפסקו הם על הצד הנמוך מאוד למרות עושרו של האב.**
35 **הוריו והעסק משלמים הוצאות רבות שלו. למרות שנקבע שפערי ההכנסות הפנויות בין**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 ההורים עומדים על יחס של 15%-85%, קבע בית המשפט שיחס התשלום בהוצאות
2 החריגות יעמוד על 70%-30% בלבד. האיש אף הסכים במסרון ששלח לאישה, לשלם
3 מזונות בגובה של 10,000 ₪ לחודש.
4
5 .5 מצב עסקי האישה קשה. יש לה הפסדים בגובה של כ – 1.6 מיליון ₪ והיא מצויה בפני
6 קריסה כלכלית. היו חודשים שהאישה לא משכה משכורת מהעסק עקב קושי בתזרים
7 העסק ובתמליל הקלטה של שיחה שהתנהלה בין בניה"ז, האיש בעצמו אומר שהאישה
8 אפילו לא משתכרת 10,000 ₪ לחודש וגם הכנסה זו אינה יציבה.
9
10 .6 העסק של ההורים מממן לכל ילדיהם את הוצאות המחיייה והמדור, כפי שנעשה טרם
11 הפירוד. טרם הפירוד, הצדדים הוציאו כ – 40,000 ₪ לחודש ללא מדור והוצאות מדור.
12 הילדים הורגלו לרמת חיים גבוהה ויש לדחות את ערעורו של האיש.
13
14 .ד תמצית טענות האישה בערעורה (עמ"ש 59200-11-22)

(א) הערעור על פסק הדין הרכושי

- 18 .1 טעה ביהמ"ש קמא שקבע שיש לבצע איזון משאבים שוויוני בין בניה"ז, למרות פערי
19 ההכנסות והרכוש שבין הצדדים, שעה שהאיש הוא חלק מאימפריה של נכסי נדל"ן שהוא
20 עומד כיום בראשה לאחר שאביו חלה ויש לו נכסי קריירה כמנהל נכסים רבים של משפחתו.
21 כמו כן, ביהמ"ש קמא התעלם מפערי ההכנסות שקבע: 15%-85%, מהברחת הנכסים
22 שביצע האיש ומהעובדה שהוצאות המדור שלו ואחזקתו משולמים ע"י העסק.
23
24 .2 טעה ביהמ"ש קמא שדחה את טענת האישה שהיא זכאית למחצית מהנכס בק', למרות
25 הבטחות והתחייבויות ההורים כלפי בניה"ז להעניק להם נכס זה שאף שופץ בהתאם
26 לרצונם ובהתאם לתוכניות האישה. בניה"ז נהגו בדירה מנהג בעלים, השכירו אותה וקיבלו
27 את כל דמי השכירות. בניה"ז נמנעו לרכוש דירה למגוריהם מתוך הסתמכות על הבטחות
28 והתחייבויות ההורים ולחילופין מגיע לצדדים דירה אחת מהדירות שייבנו במקרקעין אלו.
29 ביהמ"ש קמא התעלם מחוזה ספציפי ביחס לנכס זה וכן מהסכמי שכירות רבים שעליהם
30 חתמו בני הזוג כמשכירים.
31
32 .3 טעה ביהמ"ש קמא כשדחה את תביעת האישה לקבוע שהיא זכאית למחצית מזכויות האיש
33 בנכס בא', במיוחד לאור השבחתו בתקופת הנישואין ומאחר שהוא מופיע כנכס בהצהרת
34 ההון של הצדדים. לחילופין, לבניה"ז מגיע לקבל לפחות דירה בבניין שעתידי להבנות על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 הנכס, בהתאם להתחייבויות והבטחת האיש. האישה זכאית לחלקה היחסי בגין כל הדירות
2 שנבנו בנכס זה.
3
4 ביהמ"ש קמא קבע שהאישה זכאית לקבל מחצית מזכויות האיש בנכס במ' ואולם נמנע
5 מלקבוע את זכויות המערערת בנכס תוך הנחה שגוייה שהיא סירבה לשלם את עלות
6 הבנייה. האיש מידר את האישה אודות פרויקט הבנייה בנכס והיא זכאית למחצית השווי
7 המלא של נכס זה.
8

9 (ב) הערעור על פסק הדין למזונות

- 10
11 5. המזונות נקבעו על הצד הנמוך וטעה ביהמ"ש קמא שלא חייב את האיש במדור מיום פינוי
12 היחידה ע"י האישה והילדים. כמו כן, נקבעו מזונות נמוכים למרות שהאב אמיד ביותר
13 ובעל רכוש רב. האב חי ברמת חיים גבוהה ביותר ומשתכר יותר מ – 25,000 ₪ נטו לחודש.
14 למרות שפערי ההכנסות נקבעו ביחס של 85%-15%, האב חויב לשלם הוצאות חריגות
15 בשיעור של 70% בלבד והוטל על האם לשלם 30%.
16

- 17 6. טעה ביהמ"ש קמא שחייב את האישה לשלם דמי שימוש להורים בגין השימוש שעשתה
18 ביחידה, מאחר שהאיש לא חויב לשלם במסגרת המזונות הזמניים דמי מדור ואחזקתו
19 בהסתמך על הצהרתו שהוריו נושאים במדור ובהוצאות המדור.
20

- 21 7. יש לחייב את האב לשלם לקטינים מדור ואחזקת מדור מיום פינויים מהיחידה. יש לחייב
22 את האב בתשלום מדור בהתאם לשכר דירה ריאלי בשכונה היוקרתית בה הם מתגוררים.
23 אם בגין מדור העבר חויב האב לשלם 5,000 ₪ לחודש כיצד ניתן לחייבו בפחות בגין מדור
24 לעתיד?
25

- 26 8. טעה ביהמ"ש שלא חייב את האיש בהוצאות ושכ"ט בגין ההליך, לאחר שגרר את האישה
27 להליכים ארוכים ומתישים.
28

29 ה. תמצית טענות האיש בערעור האישה

- 30
31 1. הוכח שהאיש אינו בעל העסק ולא שולט בו. העסק שייך להורים בלבד. דווקא המערערת
32 עושה חייל בעסקיה, פתחה סניף ב---- והיא שוהה בחו"ל באופן תדיר לטובת עסקיה. לכן,
33 בדין לא קבע ביהמ"ש שצריך להתבצע איזון בלתי שוויוני. האישה לא ויתרה על הקריירה
34 שלה לטובת האיש ויש לה פוטנציאל השתכרות מעולה. לכן, לא מגיע לה שיעור גבוה יותר
35 מנכסי הצדדים אלא מחצית כפי שנקבע בפסה"ד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1
2 האישה לא הוכיחה כל הבטחה או התחייבות ביחס לנכס בק'. מדובר בנכס שרשום ע"ש ד'
3 ושייך רק לה. ביחס לדירה זו אף חתמו בניה"ז על הסכם שכירות עם ד'. הוכח שההורים
4 לא נהגו לחלק מתנות ובטח שלא דירות לילדיהם. אף אחד מאחי האישה לא קיבל דירה
5 במתנה מההורים. דמי השכירות מדירה זו הועברו לבניה"ז כתמיכה לתקופה זמנית
6 ומוגבלת.
7
8 לגבי הזכויות בנכס בא' שהאיש קיבל בירושה בשנת 1984, לא הוכחה כוונת שיתוף ספציפי.
9 בניה"ז מעולם לא גרו בדירה זו, מעולם לא נהנו מפירותיה ולא השקיעו בה דבר. גם בזמן
10 אמת כשהתקיים מו"מ בין הצדדים, האישה לא טענה שיש לה זכויות בנכס זה ומדובר
11 בנכס חיצוני שאינו בר איזון.
12
13 לגבי הזכויות בנכס במ' 14 – הנכס נמכר בשנת 2012 ומלוא התמורה עברה לאבי האישה.
14 הצדדים לא רכשו נכס זה ולא מימנו ולו שקל אחד כשהוא נרכש ולכן אין לאישה כל זכות
15 בו.
16
17 המזונות נפסקו על הצד הגבוה ויש לקבל דווקא את ערעור האישה ולבטל את חיובו במזונות.
18 בנוסף, בדין ובצדק נקבע שעל האישה לשלם דמי שימוש להורים עבור היחידה ואדרבא,
19 היה על ביהמ"ש לחייב אותה גם בהשבת מלוא הוצאות אחזקת היחידה שההורים שילמו
20 כל השנים עד לפינויה.
21
22 האישה פעלה להאריך את ההליכים ולהכביד עליהם. היא הגישה מאות בקשות, זימנה
23 עדים רבים ללא צורך והגישה תביעות סרק. לפיכך, היה על ביהמ"ש קמא דווקא לחייב את
24 האישה בהוצאות ושכ"ט עו"ד ריאליות ויש לדחות את ערעורה.
25
26 **דיון והכרעה**
27
28 **1. הלכה היא כי: "אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות ובקביעת**
29 **עובדות שקבעה ערכאה דיונית, אלא במקרים חריגים. כלל זה מבוסס על הרציונל לפיו**
30 **הערכאה הדיונית התרשמה באופן בלתי אמצעי מן העדויות ועל כן יש לה יתרון על פני**
31 **ערכאת הערעור אשר מתרשמת מהן באופן עקיף בלבד"** (רע"א 9304/17 פלוני נ' שירביט
32 **חברה לביטוח בע"מ (4.1.2018)).**
33
34 כפי שנקבע בע"א 6798/16 לייבוניץ נ' יורש (26.9.2017):
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'

עמ"ש 7511-11-22

- 1 "כידוע, אין בית משפט שלערעור מתערב בממצאים עובדתיים ואף אינו מעמיד עצמו
2 במקום הערכאה הראשונה בבחינת המסכת העובדתית שנפרשה לפניו, אלא אם כן בולטת
3 על פני הפסק טעות משפטית שורשית או שהדברים מופרכים על פניהם ובלתי סבירים".
4
- 5 .2 במקרה דנן, אין הצדקה להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק דינו של ביהמ"ש
6 קמא, אשר שמע עדים רבים, התרשם מהם באופן בלתי אמצעי וקבע ממצאי עובדה
7 ומהימנות. אולם, יש לבחון האם המסקנה המשפטית שהסיק ביהמ"ש ביחס לכל אחד
8 מרכיבי התביעה תואמת את הדין.
9
- 10 .3 אין להתערב בקביעתו של ביהמ"ש קמא לפיה האישה לא הוכיחה שלאיש זכויות בעסק
11 ובנכסי אביו. אין גם להתערב בקביעתו של ביהמ"ש לפיה הרישום של כל נכס משקף את
12 הבעלות האמיתית בו ויש לדחות את עמדת האיש לפיה הרישום של נכסים על שמו נעשו
13 "לצורכי מס" או בנאמנות בלבד וכי הם לא מהווים הוכחה לבעלותו. נימוקי ביהמ"ש קמא
14 מעוגנים בחומר הראיות ויש לבחון את טענות הצדדים על בסיס קביעות אלו.
15
- 16 .4 ערעורו הרכושי של האיש מתמקד בשני נכסים שנרכשו בתקופת הנישואין וחלק מהזכויות
17 בהם נרשמו בבעלות האיש ונמכרו: הנכס בבי' שנמכר בשנת 2015 ותמורתו הועברה לחשבון
18 המשותף ולאחר מכן להורים והנכס במי' 14 שנמכר בשנת 2012 ותמורתו הועברה לחשבון
19 המשותף ולאחר מכן להורים.
20
- 21 .5 כאמור לעיל, ביהמ"ש קמא קבע שמאחר שהזכויות נרכשו בתקופת הנישואין, תמורתם,
22 למרות שהועברה במהלך הנישואין להורים, מהווה נכס בר איזון ולאשה מגיע מחצית
23 מתמורת הנכסים.
24
- 25 .6 האיש טוען שמאחר שהנכסים הועברו בתקופת הנישואין וטרם פרוץ הסכסוך והאישה לא
26 דרשה בזמן אמת את השבת הכספים ואף לא טענה בתביעתה שהתמורה הוברחה להורים,
27 לא היה מקום להעניק לה מחצית מהתמורה. לדבריו, ככל שהאישה סברה שהתמורה
28 הוברחה, היה עליה להגיש תביעה כספית כנגד ההורים ו/או האיש ואולם היא לא נקטה
29 בהליך כזה ולכן לא היה מקום לפסוק שכספים אלו הם בני איזון.
30
- 31 .7 בתביעה הרכושית שהגישה האישה (תלה"מ 72855-01-18) היא מתייחסת לשני הנכסים
32 הנ"ל. בכל הנוגע לנכס בבי' טוענת האישה בסעיפים 51-52 לתביעתה כי למרות שחלק
33 מהזכויות נרשמו ע"ש האיש בלבד "בפועל מדובר היה בזכויות בבעלות משותפת של בני
34 הזוג... בני הזוג התעתדו לעבור להתגורר בדירה הנ"ל... בינתיים פעל הנתבע למכור
35 זכויותיו בדירה... מבלי לשתף התובעת בתמורת המכר, לחלופין, ברווחי המכר, על אף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 שמדובר בנכס אשר נרכש במהלך תקופת החיים המשותפים, קל וחומר, נכס עליו הוצהר
2 בהצהרת הון משותפת של בני הזוג".
- 3 בכל הנוגע לנכס במ' 14 טענה האישה בסעיפים 57-58 לתביעתה כי: "במהלך שנת 2012
4 פעל הנתבע למכירת זכויותיו בנכס, מבלי לשתף את התובעת בתמורת המכר, לחלופין,
5 ברווחי המכר".
- 6
- 7 .8 בתצהיר העדות הראשית של האישה היא שבה וטוענת בסעיף 28 לתצהירה ביחס לנכס בב'
8 כי התמורה הועברה ע"י האיש להוריו "חד צדדית, ללא יידועי ו/או הסכמתני, לצד ג'
9 (לחשבון אביו)". ביחס לנכס במ' 14, טוענת האישה בסעיף 33 לתצהירה שהיא זכאית
10 למחצית תמורתו מאחר שהאיש פעל למכירת זכויותיו בו "מבלי לשתף אותי בתמורת
11 המכר". ברם, האישה לא טענה בתצהירה כי האיש הבריח את נכסי התמורה בגין נכס זה
12 ושהיא לא ידעה על מכירת נכס זה והעברת התמורה כולה להורים.
- 13
- 14 .9 גם בסיכומים שהגישה האישה בבית המשפט קמא, היא טענה שהאיש הבריח את מחצית
15 התמורה ממכירת הנכס בב' (סעיף 8(3)) ואולם ביחס לדירה במ' 14 האישה לא טענה כלל
16 שהאיש הבריח את תמורתה והיא רק עתרה לקבלת מחצית מהתמורה (סעיף 36 לסיכומי
17 האישה בתלה"מ 18-01-72855).
- 18
- 19 .10 מכאן, שטענת הברחת התמורה מתייחסת אך ורק לנכס בב' ולא לנכס במ' 14. נראה כי לא
20 לחינם האישה לא טענה שתמורת מכירת התמורה במ' 14 הוברחה. שהרי, נכס זה נמכר
21 בשנת 2012, כמה שנים לפני פרוץ הסכסוך ולו האישה הייתה סבורה שהאיש מבריח נכס
22 משותף, חזקה שהייתה פונה לאיש או להורים בדרישה כלשהי. שהרי, התמורה נכנסה
23 לחשבון המשותף וברור שהאישה הייתה מודעת לקבלת הכספים והעברתם להורים.
- 24
- 25 .11 לפיכך, משטענת הברחת התמורה של הנכס במ' 14 כלל לא נטענה בתביעה וברור שלא
26 הוכחה, אני סבור שביחס לרכיב זה יש לקבל את ערעור האיש ולקבוע כי משהתמורה עברה
27 להורים מבלי כל הסתייגות של האישה והדבר נעשה בידיעתה המלאה, לא ניתן לקבוע כי
28 תמורה זו מהווה נכס בר איזון. אין מחלוקת שהצדדים לא שילמו שקל בגין רכישת דירה
29 זו וכולה מומנה ע"י ההורים. לפיכך, לא היה פגם בהעברת התמורה חזרה להורים, במיוחד
30 שעה שההורים העניקו מדור חינם לבניה"ז ותמכו בהם כלכלית באופן נדיב ביותר במשך
31 שנים רבות. באותה עת, היחסים בין בני הזוג היו תקינים ולא הייתה כל סיבה לראות
32 בהעברת תמורת הדירה הברחת רכוש.
- 33
- 34 .12 שונה הדבר ביחס לתמורת הדירה בב'. נכס זה נמכר בשנת 2015 והתמורה בגין זכויותיו של
35 האיש בסך של מעל 1.2 מיליון ₪ עברה לחשבון המשותף ביום 7.7.15 (עמ' 127 שורות 29-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 30 לפרוטוקול מיום 14.7.19). בשנה זו כבר התערערו היחסים בין הצדדים. בכתב ההגנה
2 לתביעה הרכושית שהגיש האיש כנגד האישה (תמ"ש 39328-10-16) טענה האישה שהאיש
3 בגד בה כבר בתחילת שנת 2015 והיא צירפה מכתבים שלטענתה האיש שלח אליה בחודשים
4 ספטמבר ואוקטובר 2015 שבהם הוא כתב לה שהוא מצטער "על הבגידה, על הזלזול ועל
5 השקרים", הוא מיצר על הפגיעה בה ובילדים וכותב בין היתר ש"אין רגע שאני לא מתחרט
6 על הכול... חייתי חיים כפולים. שיקרתי, רימיתי, בגדתי, גנבתי, פגעתי וחסאתי. גם כשש'
7 חשדה וידעה שיש משהו, המשכתי להסתיר...". בסעיף 32 לכתב ההגנה הנ"ל טענה האישה
8 כי: "לערך בחודש מרץ 2015, עלה חשד כן ואמיתי אצל הנתבעת, כי התובע מנהל קשר
9 רומנטי עם אישה אחרת" ובחודש יוני 2015 האיש הודה שהיה לו קשר עם אישה אחרת
10 (סעיפים 37 ו- 39 לכתב ההגנה). האישה העידה שביוני 2015, לאחר שנודע לה על הבגידה
11 באמצעות מסרון "מהמאהבת" שלו, הייתה לה "תקופה שלא תפקדתי. הייתי על כדורים
12 והתקפי חרדה" (עמ' 60 לפרוטוקול מיום 25.11.18, שורה 5, עמ' 63 שורות 11-16 ועמ' 64
13 שורה 6). עדותה זו לא נסתרה.
- 14
- 15 84 בסעיף 84 לתביעה הרכושית הנ"ל שהאיש הגיש כנגד האישה, הוא טען כי "אירעו בעבר .13
16 מקרים בהם נרכשו על ידי אביו של התובע נכסים ע"ש התובע, בהם לא הייתה לתובע נגיעה,
17 ואלה נמכרו לאחר מכן ע"י האב, כאשר התובע אינו משקיע כספים ברכישה ואינו מקבל
18 כל חלק בתמורה". בסעיף 118 לכתב ההגנה שבמסגרתו היא התייחסה לסעיף הנ"ל, טענה
19 האישה בין היתר כי: "הלכה למעשה נמנע התובע ליתן מידע ופירוט אודות הדירות שנרכשו
20 ונמכרו על ידו". בנוסף, האישה טענה בסעיף 124 לכתב הגנתה הנ"ל בכל הנוגע לדירה בבי'
21 כי: "לצערה של הנתבעת, העסק המשפחתי מכר את הזכויות בבניין בכלל והתובע מכר את
22 הזכויות בדירה בפרט, כאשר הדירה נמכרה מבלי לשאול כלל לדעתה של הנתבעת במהלך
23 התקופה בה ניהל התובע יחסים רומנטיים עם אישה אחרת או אז התרחק מהנתבעת או
24 שמא דעתה של הנתבעת לא הייתה כבר חשובה אז לתובע".
- 25
- 26 האישה לא הביא כל ראיה לסתור את טענת האישה לפיה היא לא ידעה כלל על מכירת .14
27 הזכויות בדירה בבי' וכי הוא כלל לא עדכן אותה על כך. מאחר שדירה זו נמכרה בתקופה
28 שבה יחסי הצדדים כבר היו רעועים ונודע לאישה שהאיש קיים מערכת יחסים עם אישה
29 אחרת, מסתברת טענת האישה שהיא לא ידעה כלל על מכירת הזכויות בדירה והאיש עשה
30 כן ללא ידיעתה וללא הסכמתה ולמעשה הבריח את תמורתה של דירה זו. לפיכך, ביחס
31 לדירה זו, אין להתערב בקביעתו של ביהמ"ש קמא לפיה לאישה מגיע מחצית מתמורת
32 מכירת הזכויות בדירה זאת והמומחה שמונה יכול כלול כספים אלו במסגרת האיזון הרכושי.
- 33
- 34 אין כל מקום להתערב בקביעת ביהמ"ש קמא שקבע ששני הצדדים הסכימו שלצדדים יש .15
35 רק 25% מהנכס בה' למרות שעל שם האישה רשומות 50% מהזכויות. בסעיפים 52-53

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 לתביעה הרכושית שהגיש האיש הוא טען במפורש שבבעלות הצדדים רק 25% מהזכויות
2 בנכס זה וכי יתרת ה – 25% הרשומות ע"ש האישה שייכות לאבי האישה והרישום באופן
3 זה נעשה לבקשת אבי האישה. ברור אם כן, שקיימת הודאת בעל דין מפורשת של האיש
4 לפיה לצדדים יש רק 25% מהזכויות בנכס זה.
5
- 6 **סיכום ביניים:** יש לקבל באופן חלקי את ערעור האיש ולקבוע שתמורת מכירת זכויות
7 הצדדים בדירה במ' 14 אינה בת איזון מאחר שהאישה מעולם לא טענה שכספים אלו
8 הוברחו והם הועברו להורים כמה שנים לפני שארע הקרע בין בניה"ז.
9
- 10 **17.** בכל הנוגע לערעור האישה על פסק הדין הרכושי – אני סבור שיש לדחותו. בכל הנוגע לנכס
11 בא' – האיש ירש מסבו 10% מהזכויות עוד בשנת 1984 והאישה לא הוכיחה כל שיתוף
12 ספציפי בנכס זה. מדובר בנכס חיצוני מובהק שנשמר בנפרד כל השנים. העובדה שהנכס
13 נרשם בהצהרת ההון של הצדדים לא מלמדת שהייתה כוונת שיתוף ולא מלמדת על כוונת
14 שיתוף ספציפי. ההצהרה רק מלמדת אודות קיומו של הנכס ואולם מבחינת דיני השיתוף
15 הזוגי, מדובר בנכס חיצוני ששייך רק לאיש היות שהוא התקבל בירושה. שונה הדבר ביחס
16 לנכס בב' מאחר שהוא נרכש בתקופת החיים המשותפים ולפיכך הוא נכס בר איזון. בכל
17 הנוגע לנכס במ' 18 – ביהמ"ש קמא קבע שהזכויות הרשומות ע"ש האיש (5%) משותפות
18 לצדדים וברור שהאישה זכאית למלוא שווי הזכויות, בדיוק כמו האיש, לרבות אחוזי
19 הבנייה. ככל ששותפים אחרים השקיעו השקעות אחרות בנכס מעבר להשקעות בניה"ז,
20 הדבר כמובן יילקח בחשבון בתחשיב שיערוך המומחה.
21
- 22 **18.** אין להתערב גם בקביעת ביהמ"ש קמא לפיה הנכס בק' לא שייך לצדדים אלא לדי שהנכס
23 רשום על שמה. האישה לא הרימה את הנטל הכבד המוטל עליה להוכיח שהרישום לא
24 משקף את הבעלות האמיתית. כמו כן, בצדק דחה ביהמ"ש קמא את טענות האישה לפיהן
25 האיש שותף בעסק ובנכסים הרשומים על שם הוריו מאחר שאף טענה זו לא הוכחה ע"י
26 האישה והוכח שההורים הקפידו שלא להעניק מתנות לילדים ושמרו את נכסיהם לעצמם.
27 לא הוכחה גם התחייבות בת תוקף משפטי להעביר דירה כלשהי לבעלות בניה"ז ומאחר
28 ששני בניה"ז בנו קריירה במהלך הנישואין והאיש אינו שותף בעסק, אין הצדקה לבצע
29 איזון בלתי שוויוני.
30
- 31 **19.** **בכל הנוגע לערעור על פסיקת המזונות** – כפי שנקבע בע"א 732/88 **יעקב קמחי נ' אילנה**
32 **קמחי ואח'**, פ"ד מג(2) 251, 255:
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

1 "הלכה מימים ימימה היא, כי בית משפט שלערעור אינו נכנס לדיון מחודש בשאלות
2 עובדתיות, שהוכרעו בערכאה הנמוכה, הלכה זו מופעלת בדווקנות יתר בכל הקשור
3 לפסיקת מזונות".

4
5 בבע"מ 946/19 פלוני נ' פלונית (21.3.2019) נקבע כי:

6
7 "כלל הוא כי אין זה מדרכו של בית משפט שלערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות,
8 הנתונה להערכתו ולשיקול דעתו של בית המשפט שפסק בעניינם, אלא אם לדעת בית
9 משפט שלערעור באה פסיקה זו על יסוד שיקולים מופרכים או אם בית המשפט התעלם
10 משיקולים שהיה צריך לתת דעתו עליהם".

11
12 ראו גם: ע"א 192/82 אריה סדן נ' פביאן סדן, פ"ד לו(4) 169 (1982); בע"מ 3708/07 פלוני
13 נ' פלוני (2.8.2007).

14
15 20. גם במקרה דנן, אין מקום להתערב בממצאים העובדתיים שנקבעו ע"י ביהמ"ש קמא בכל
16 הנוגע להכנסות הצדדים ולצורכי הילדים למעט בנושא משפטי אחד. לא היה מקום לכלול
17 במסגרת הכנסות האב את התמיכה החודשית שבניה"ז קיבלו מההורים במתנה,
18 ושהתבטאו בהעברת שכר הדירה בק' בסך של 6,900 ₪ לחודש ובתמיכה נוספת בסך של
19 4,000 ₪ לחודש בממוצע. מדובר בתמיכה שהופסקה בינואר 2016 עם פרוץ המשבר (עמ' 79
20 לפרוטוקול מיום 13.3.19 שורות 18-21) ולא ניתן לראות בתמיכה של ההורים שניתנה
21 בזמנו, חלק מהכנסתו של האב לצורך קביעת היקף חובו במזונות. יחד עם זאת, מאחר
22 שביהמ"ש קמא קבע שתשלומי ההלוואה ששולמו לאיש מחברה השייכת לעסק שנה לפני
23 מועד הקרע בסך של 7,000 ₪ מהווה למעשה הכנסה, יש להעמיד את הכנסתו על סך של
24 20,500 ₪ נטו ולא 25,000 ש"ח.

25
26 21. ברם, מאחר שהאיש מתגורר באחת מהדירות של הוריו חינם אין כסף ואף לא משלם את
27 תשלומי אחזקת הדירה, הרי שהכנסתו הפנויה עומדת על מלוא הסך הנ"ל. המצב שונה
28 ביחס לאישה אשר משתכרת סך של 12,000 ₪ נטו לחודש ואולם עליה לשלם שכר דירה
29 בסך של 7,500 ₪ לחודש ועוד 1,000 ₪ עבור אחזקת המדור כך שהכנסתה הפנויה בתוספת
30 קצבת הילדים מהמל"ל ולאחר הפחתת הוצאות המדור ואחזקת המדור, עומדת על 4,000
31 ₪ כפי שקבע ביהמ"ש קמא. מכאן, שהיחס הנכון בהכנסות הצדדים צריך לעמוד על כ -
32 20% לאישה לעומת 80% לאיש. ברם, יש לקחת בחשבון שלאיש יש גם 10% מהזכויות
33 בנכס בא' שקיבל בירושה כאשר אף לשיטתו של האיש, עתיד להיבנות על הנכס בניין בן 18
34 קומות. כידוע, על פי הלכות פרייס ועמיצור (ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס פ"ד לח(2) 721,
35 725 (1983); ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור פ"ד (מ) 147, 151 (1986)), יש לקחת בחשבון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 את רכוש האב לצורך קביעת יכולתו לשלם מזונות ומדובר בנכס משמעותי. לאור זאת, אין
2 להתערב בקביעת ביהמ"ש קמא לפיה יחס ההכנסה הפנויה של הצדדים לצורך חישוב חיוב
3 המזונות, עומד על כ – 15%-85%.
- 4
- 5 .22 אין גם מקום להתערב בקביעת גובה צרכי הקטינים בסך של 2,200 ₪ לחודש ובשיעור
6 המזונות שנקבע בסך של 1,500 ₪ לבנים הקטנים ששניהם אצל כל אחד מההורים מחצית
7 מהזמן וסך של 2,000 ₪ עבור הבת ל' שנמצאת רוב הזמן אצל האם. סכומים אלו משקפים
8 את הפער הגדול בהכנסה הפנויה של ההורים. כמו כן, לאור רכושו העודף של האב, אין
9 להתערב בקביעתו של ביהמ"ש קמא לפיה קצבת המל"ל תועבר כולה לאם בנוסף למזונות.
- 10
- 11 .23 ברם, אני סבור שיש לקבל את ערעור האישה ולחייב את האיש לשלם גם עבור רכיב המדור,
12 כשם שהאיש חויב לשלם עבור המדור רטרואקטיבית כמפורט בפסק הדין. ביהמ"ש קמא
13 העריך את גובה שכר הדירה שהאישה משלמת בסך של 7,500 ₪ לחודש. סכום זה הינו
14 סכום ראוי לחישוב שכר הדירה. חלקם של שלושת הילדים עומד על כמחצית דהיינו –
15 3,750 ₪ לחודש (ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599,601). מאחר שהקטינים נמצאים
16 אצל האב מחצית מהזמן, יש להפחית מסכום זה מחצית ולפיכך עלות המדור אצל האישה
17 עומד על 1,875 ₪. לאור העובדה שפערי ההכנסות בין ההורים עומד על יחס של 85%-15%
18 על האב לשלם עבור מדור הקטינים סך של 1,600 ₪ לחודש (ראו למשל: עמ"ש 65692-11-11
19 19 ד.ס. נ' צ.ס. (22.9.20)). המדור ישולם החל מהמועד שבו עזבה האישה את היחידה
20 (1.5.21) ועברה לדירה שכורה. לאחר שכל אחד מהילדים יגיע לגיל 18 או עד סיום התיכון
21 לפי המאוחר, יופחת הסכום בהתאמה.
- 22
- 23 .24 בנוסף, צודקת האישה שיש לחייב את האיש בהוצאות החינוך והוצאות הבריאות החרייגות
24 של הקטינים בשיעור של 85% ולא רק 70% כפי שקבע ביהמ"ש קמא וזאת לאור קביעתו של
25 ביהמ"ש קמא שאין להתערב בה, לפיה יחס ההכנסות של ההורים הוא 85%-15% לטובת
26 האב.
- 27
- 28 .25 מאידך, יש לקבל את ערעור האיש על חיובו בתשלום מדור רטרואקטיבי בסך של 5,000 ₪
29 לחודש ובסה"כ – 260,000 ₪. ביהמ"ש קמא העריך את דמי השימוש ביחידה בסך של 5,000
30 ₪ לחודש. חלקם של שלושת הילדים בשכר דירה זה עומד על מחצית דהיינו ע"ס של 2,500
31 ₪ לחודש. היות שמחצית מהזמן הקטינים שהו אצל האב, הוא נשא בעלות רעיונית של
32 1,250 ₪ לחודש ואילו האם שילמה עבור חלקה סך של 1,250 ₪ בגין מחצית מהזמן
33 שהקטינים אצלה. לאור פערי ההכנסות בין ההורים, האב היה צריך לשלם 85% מסכום זה
34 דהיינו, סך של 1,062 ₪ לחודש בגין המדור. מאחר שמדובר בתקופה של 52 חודשים, על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

- 1 האב לשלם לאם בגין המדור הרטרואקטיבי סך של 55,244 ₪ בלבד ולא 260,000 ₪ כפי
2 שקבע ביהמ"ש בפסק דינו.
3
- 4 **26. בכל הנוגע לחיוב האישה בדמי שימוש ראויים להורי האיש בגין השימוש שעשתה**
5 **ביחידה - אין מקום להתערב בקביעתו העקרונית של ביהמ"ש קמא שחייב את האישה**
6 **בדמי שימוש ראויים בגין מגוריה ביחידה. מדובר ביחידה שהייתה שייכת להורים והאם**
7 **סירבה לעזוב יחידה זו ולכן היא חויבה בדין לשלם שכר ראוי. העובדה שהאב חייב לשלם**
8 **מדור לילדים לא גורעת מזכותם של ההורים לקבל דמי שימוש ראויים בגין שימוש האישה**
9 **בנכס זה השייך להם ואת רכיב המדור שהאב "חסך" בתקופה זו, עליו לשלם**
10 **רטרואקטיבית, כמפורט לעיל.**
11
- 12 **27. ברם, יש להתערב בתקופה שבגינה על האישה לשלם דמי שימוש ראויים. שהרי, התביעה**
13 **לפינוי ולדמי שימוש ראויים הוגשה ע"י ההורים ביום 14.3.18. אין מחלוקת שבניה"ז**
14 **והילדים עברו ליחידה בהסכמת ההורים בשנת 2015 וההורים אף שיפצו אותה לקראת**
15 **כניסתם להתגורר בה. ברם, אף לאחר שהאיש עזב את היחידה, ההורים לא פנו בדרישה**
16 **לאם לפנות את היחידה או לשלם דמי שימוש. ההורים לא צירפו לתביעתם כל מכתב או**
17 **פנייה שלהם לאישה בדרישה לפנות את היחידה ואף לא טענו זאת בתביעות שהגישו.**
18 **אדרבא, המזונות הזמניים נפסקו ללא רכיב מדור ואחזקת מדור מתוך הנחה שהאם**
19 **והקטינים ימשיכו להתגורר ביחידה. לפיכך, יש לחייב את האישה בדמי שימוש ראויים רק**
20 **מהמועד שבו ההורים גילו דעתם שאין הם מסכימים יותר למגורי האישה והקטינים**
21 **ביחידה והודעה כזו נעשתה רק עם הגשת התביעות לפינוי ולדמי שימוש ראויים בחודש**
22 **מרץ 2018. לאור זאת, יש לקבל את ערעור האישה ביחס לרכיב זה בחלקו ולקבוע שדמי**
23 **השימוש הראויים ישולמו רק מיום 1.4.18 ועד ליום עזיבתה את היחידה ביום 1.5.21 דהיינו**
24 **למשך 37 חודשים ולא 52 חודשים ולפיכך עליה לשלם סך של 185,000 ₪ בלבד ולא 260,000**
25 **₪ כפי שקבע ביהמ"ש קמא.**
26
- 27 **28. סיכום ביניים :** ערעור האם מתקבל בחלקו במובן זה שעל האב לשלם גם תשלומי מדור
28 בסך של 1,600 ₪ לחודש שיתווספו למזונות השוטפים ובנוסף, עליו לשלם 85% מהוצאות
29 החינוך והוצאות הבריאות החריגות ולא רק 70%. בנוסף, דמי השימוש הראויים שעל
30 האישה לשלם להורים הופחת לסך של 185,000 ₪ בלבד. מאידך, ערעור האב מתקבל בכל
31 הנוגע לחיוב המדור הרטרואקטיבי כך שהסכום שעליו לשלם יעמוד על 55,244 ₪ בלבד.
32
- 33 **29. אין להתערב בקביעתו של ביהמ"ש קמא שלא חייב מי מהצדדים בהוצאות משפט ושכ"ט**
34 **עו"ד לאור העובדה שרק חלק מתביעותיו של כל צד התקבלו.**
35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

1 **העולה מן המקובץ**: אציע שערעור האיש יתקבל בחלקו במובן זה שתמורת מכירת הנכס
 2 במ' 14 לא ייכלל באיזון המשאבים בין הצדדים וסכום החיוב הרטרואקטיבי בגין המדור
 3 יופחת לסך של 55,244 ₪ בלבד. בנוסף, ערעור האישה ברכיב הרכושי יידחה ואולם ערעורה
 4 יתקבל בחלקו בנוגע למזונות, כך שלסכומי המזונות יתווסף רכיב מדור בסך של 1,600 ₪
 5 לחודש החל מיום 1.5.21 ושיעור ההשתתפות של האב בהוצאות החינוך ובהוצאות
 6 הבריאות החריגות יעמוד על 85%. בנוסף, ערעור האישה יתקבל בחלקו בנוגע לדמי
 7 השימוש הראויים ביחידה, כך שסכום דמי השימוש הראויים יעמוד על 185,000 ₪ בלבד.
 8 לאור תוצאה זו, אציע שלא ייפסקו הוצאות בערעור והערבונות על פירותיהם, יושבו
 9 לצדדים באמצעות ב"כ. להשלמת התמונה אציין שתשובת האישה לערעור האיש אכן
 10 הוגשה ביום 10.5.23 ואולם עקב פגמים טכניים הוא נדחה מהמרשם בהודעת המזכיר
 11 המשפטי באותו יום ואולם האישה לא הגישה נוסח מתוקן של תשובתה. בהתאם
 12 להחלטתנו בדיון, הגישה האישה את כתב התשובה מחדש. ב"כ האישה חזר על עיקרי
 13 התשובה שהגיש בדיון שהתקיים בפנינו וב"כ האיש התייחס לטענות והשיב להם, כך שלא
 14 נגרם עיוות דין וכל צד פירט את מלוא טענותיו.

15
16

17
18
19
20

נפתלי שילה, שופט

21
22
23

השופט שאול שוחט, סגן הנשיא – אב"ד:

24
25
26
27

אני מסכים.

28
29
30
31
32

**שאול שוחט, שופט
סגן הנשיא, אב"ד**

33
34
35
36

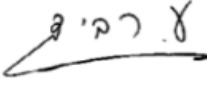
השופטת עינת רביד:

אני מסכימה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ש 59200-11-22 ד' נ' ד' ואח'
עמ"ש 7511-11-22

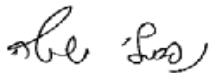

עינת רביד, שופטת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

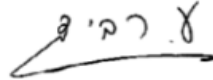
הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נפתלי שילה.

פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ג, 25 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט

עינת רביד, שופטת

שאול שוחט, שופט, סגן הנשיא
אב"ד

13
14